

زمین شناسی، پتروگرافی و اکتشافات ژئوشیمیایی افیولیت‌های منطقه چشم‌ه سیر سبزوار

^۱ ابراهیمی وحید*، ^۲ مظاہری سید احمد، ^۳ ابراهیمی خسرو، ^۴ غفاری راد حسین

۱- کارشناسی ارشد زمین شناسی اقتصادی، دانشگاه فردوسی مشهد

۲- گروه زمین شناسی، دانشگاه فردوسی مشهد

چکیده

افیولیت سبزوار یکی از زیر تقسیمات بزرگ کمپلکس افیولیتی واقع شده در امتداد مرز شمالی خرد قاره ایران مرکزی قرار دارد، و یکی از گروه‌های افیولیتی و کالردملانژ داخل ایران است. سنگ‌های آذرین این کمپلکس شامل پریدوتیت (هارزبورگیت، دونیت و لرزولیت) سرپانتینیت، به مقدار کم پیروکسنیت، گابروها و توالی آتشفسانی است که یک محدوده‌ی وسیع از ترکیبات بازالت‌ها و آندزیت‌های بازالتی تا داسیت-ریوداسیت، ریولیت‌ها و بازانیت‌ها نمایش می‌دهد. سنگ‌های رسوبی شامل یک توالی از سنگ‌های کم عمق - عمیق دریایی تریاس بالایی تا کرتاسه زیرین می‌شود. منطقه مورد مطالعه در ۳۰ کیلومتری شمال سبزوار واقع در ۸ کیلومتری روستای زغفرانیه و شمال روستای چشم‌ه سیر قرار دارد. اکثر سنگ‌های منطقه توده‌های هارزبورگیتی و دونیتی می‌باشد که به طور متوسط تا شدید سرپانتینیتی شده‌اند. مطالعات ژئوشیمیایی در منطقه در غالب ژئوشیمی رودخانه‌ای انجام شد. آنالیز ژئوشیمی به روش AAS در دانشگاه فردوسی مشهد برای شش عنصر شامل Cu, Cr, Mn, Co, Ni و Fe انجام شد. نتایج این آنالیزها در مورد هیچ کدام از این شش عنصر آنومالی خاصی نشان نداد.

Geology, petrography and geochemical exploration in Cheshme Sir regional ophiolitic Sabzevar

V.Ebrahimi, S.A.Mazaheri, KH.Ebrahimi, H.Ghaffari rad

Department of geology, Ferdowsi university of Mashhad, Iran

Abstract

The Sabzevar ophiolite is a highly dismembered ophiolite complex located along the northern boundary of the central Iranian microcontinent (CIM), and is one of the internal Iranian group of ophiolites and colored melanges. The igneous rocks of this complex consist of peridotites (harzburgite, dunite and lherzolite), serpentinite, minor pyroxenite, gabbros, and a volcanic sequence that exhibits a wide range of composition from basalts and basaltic andesites to rhyodacite-dacites, rhyolites and basanites. Sedimentary rocks include a variety of Upper Triassic to Lower Cretaceous deep- and shallow-marine rocks. The study area located 30 km north of Sabzevar in 8 km north of the Zafaranieh village and Cheshmeh Sir village. Most rock of the area are harzburgite and dunite masses and have been moderate to severe serpentinitized. Geochemical stream sediment studies was perform. Geochemical analysis using AAS at Ferdowsi University of Mashhad for six elements including Cu, Cr, Mn, Co, Ni and Fe were performed. The results of analysis on the six elements show any anomaly.

مقدمه

سرزمین افیولیتی شمال سبزوار عمدها شامل سکانس افیولیتی کرتاسه و سنگ‌های رسوبی همراه با سنگ‌های ولکانو‌سیدیمتری اواخر کرتاسه پسین [۱،۲]، سنگ‌های رسوبی میوسن و پلیوسن، نهشته‌های عهد حاضر (کواترنری) و همچنین توده‌های نفوذی گابرویی، دیوریتی و گرانیتی است [۳]. اگر چه از نظر توالی بخش‌های مختلف افیولیت در این

ناحیه به طور وسیعی در هم ریخته شده است، با این وجود شامل سنگ‌هایی است که بیانگر یک سکانس افیولیتی کامل است. سنگ‌های عمدۀ در افیولیت سبزوار از هارزبورژیت و دونیت تشکیل شده‌اند. دایک‌های دیابازی، گابرویی به تعداد زیاد به صورت نفوذی‌های آلتۀ شده (رودنیتی شده) در سنگ‌های الترامافیک گسترش دارند. سنگ‌های ولکانیکی شامل بازلت‌های بالشی به همراه سنگ‌های رسوبی (سنگ آهک پلازیک فسیل‌دار و رادیولاریت) تکمیل کننده این کمپلکس افیولیتی هستند [۴].

راه دسترسي به منطقه

منطقه مورد مطالعه در ۳۰ کیلومتری شمال شرق سبزوار بین طول‌های جغرافیایی $۳۶^{\circ} ۱۲' ۵۹''$ تا $۳۴^{\circ} ۵۸' ۸''$ شرقی و عرض‌های جغرافیایی $۳۶^{\circ} ۱۷' ۶''$ تا $۳۶^{\circ} ۱۲' ۶''$ شمالی قرار دارد شکل(۱). در مسیر جاده سبزوار به نیشابور پس از طی ۳۰ کیلومتر به روستای زعفرانیه می‌رسیم. در سمت چپ جاده یک جاده خاکی قرار دارد که پس از طی ۸ کیلومتر در این جاده به روستای چشمۀ سیر می‌رسیم. منطقه مورد مطالعه بلافاصله در قسمت شمالی روستای چشمۀ سیر واقع شده است.

زمین‌شناسی

از نظر زمین‌شناسی واحدهای سنگی موجود در منطقه مورد مطالعه عبارتند از:

واحد هارزبورژیت: واحد فوق دارای گسترشی نسبتاً زیاد است. ترکیب کلی هارزبورژیتی دارند، که در بخش‌هایی سرپانتینیتی شده و گاهی نیز در اثر پدیده‌های تکتونیکی بعد از جایگزینی کاملاً قطعه قطعه شده‌اند.

واحد سرپانتینیت: ظهور این سنگ‌ها بیشتر در امتداد و طول گسل‌های بزرگ می‌باشد. سنگ‌های پریدوتیتی اعم از هارزبورژیت، دونیت، لرزولیت و غیره تحت تاثیر دگرسانی شیمیایی، سرپانتینی شده‌اند و دایک‌های متعدد گابرو و دیابازی قطع کننده این واحد است.

واحد گابرویی: این واحد به صورت دایک‌هایی با روند‌های گوناگون واحد‌های هارزبورژیتی و سرپانتینیتی را بریده است. به نظر علوی [۵] سن آن‌ها هم عرض کرتاسه پسین (فاز لارامید و شاید جوان تر) ارزیابی می‌شود.

واحد سنگ‌های آتشفسانی: این واحد شامل بازلت و توف می‌باشد.

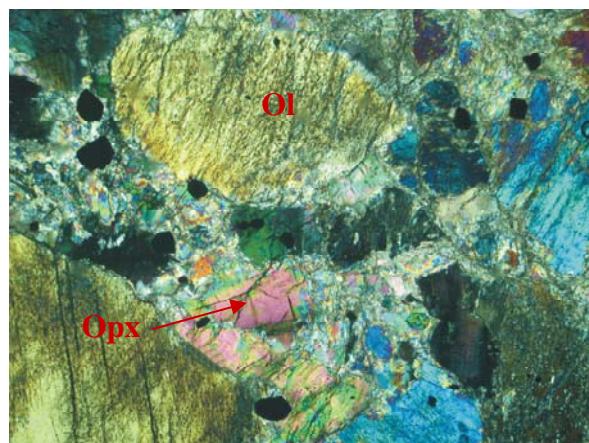
پتروگرافی پریدوتیت‌ها

در این منطقه پریدوتیت‌ها گسترش زیادی دارند که به صورت ادغام شده (آمیزه‌های رنگین) با دیگر واحدهای سنگی قابل مشاهده می‌باشند. اکثر واحدهای پریدوتیتی منطقه از هارزبورگیت، لرزولیت و به مقدار کم از دونیت تشکیل شده است که عمدها سرپانتینزه شده و تبدیل به سرپانتینیت شده‌اند. از نظر مینرالوژی پریدوتیت‌هایی که در منطقه مورد مطالعه وجود دارد اکثراً از الیوین و opx تشکیل شده‌اند و از نظرنام گذاری هارزبورگیت هستند. دیگر کانی‌هایی که در این پریدوتیت‌ها وجود دارد عبارتند از cpx، کرومیت، مگنتیت و دیگر اکسیدهای آهن و سرپانتین. در

این نمونه‌ها الیوین‌ها به سرپانتین تبدیل شده‌اند ولی کلینو پیروکسن‌ها که بیشتر بافت شیلر دارند چندان دست خوش تغییر نشده‌اند. نمونه برداری‌هایی که از پریدوتیت‌ها انجام شده به صورت زیر می‌باشد.

هارزبورگیت

اکثر سنگ‌های منطقه شامل هارزبورگیت سرپانتینیزه شده می‌باشد که در اکثر نقاط منطقه دیده شده است (شکل ۳). کانی‌های اصلی شامل الیوین (۵۰-۶۵ درصد)، ارتوپیروکسن از نوع برونزیت (۲۵-۳۰ درصد)، کلینوپیروکسن (۳-۵ درصد) می‌باشد. بافت اصلی این نمونه گزنومورف گرانولار است اما بافت شیلر نیز در برونزیت مشاهده می‌شود. در این نمونه آلتراسیون توسعه چندانی نداشته است و الیوین‌ها تا حدودی سرپانتینیزه شده‌اند و قطعات الیوین به صورت جزیره‌ای در متن سرپانتینی قرار گرفته است. ارتوپیروکسن‌ها خیلی جزئی آلترا شده‌اند و کلینوپیروکسن‌ها دست نخورده باقی مانده‌اند. سرپانتین در این سنگ‌ها از نوع لیزاردیت است که ۱۵ درصد از آن را تشکیل می‌دهد. در این مقطع اکسیدهای آهن هستند که قسمتی از آن را مگنتیت است و به طور کلی ۳ درصد از مقطع را اکسیدهای آهن تشکیل می‌دهد. (شکل ۱)

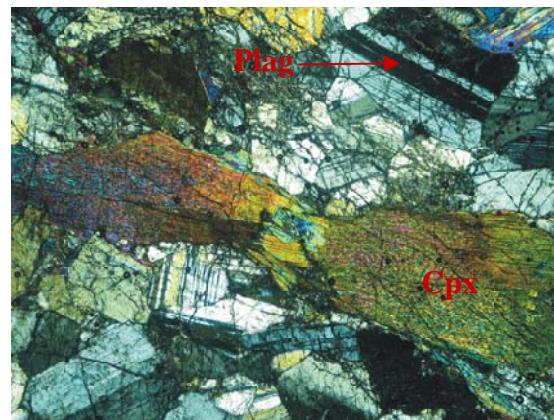
شکل ۱. بلورهای الیوین (Ol) و ارتوپیروکسن (Opx) در سنگ‌های هارزبورگیتی

سرپانتینیت

این واحد بیشتر در قسمت شمال و شرق و غرب منطقه با وسعت زیاد رخنمون دارد. این واحد به شدت سرپانتینیزه شده به گونه‌ای که تشخیص کانی‌های اولیه غیر ممکن است. این سنگ‌ها بیش از ۹۰ درصد سرپانتینیزه شده‌اند. سرپانتین‌های موجود در این سنگ‌ها بیشتر شامل آنتی کوریت و لیزاردیت می‌باشد.

گابرو

گابروها در دو منطقه با وسعت خیلی کم در جنوب شرق منطقه رخنمون دارند. سطح این توده‌ها هوازده و دارای رنگ سیاه و توپوگرافی خشن می‌باشد. بافت این سنگ‌ها گرانولار است. میزان پلاژیوکلاز حدود ۵۰ درصد، کلینو پیروکسن ۳۵ درصد، ارتو پیروکسن ۸ درصد و هورنبلندر حدود ۷ درصد می‌باشد (شکل ۲).

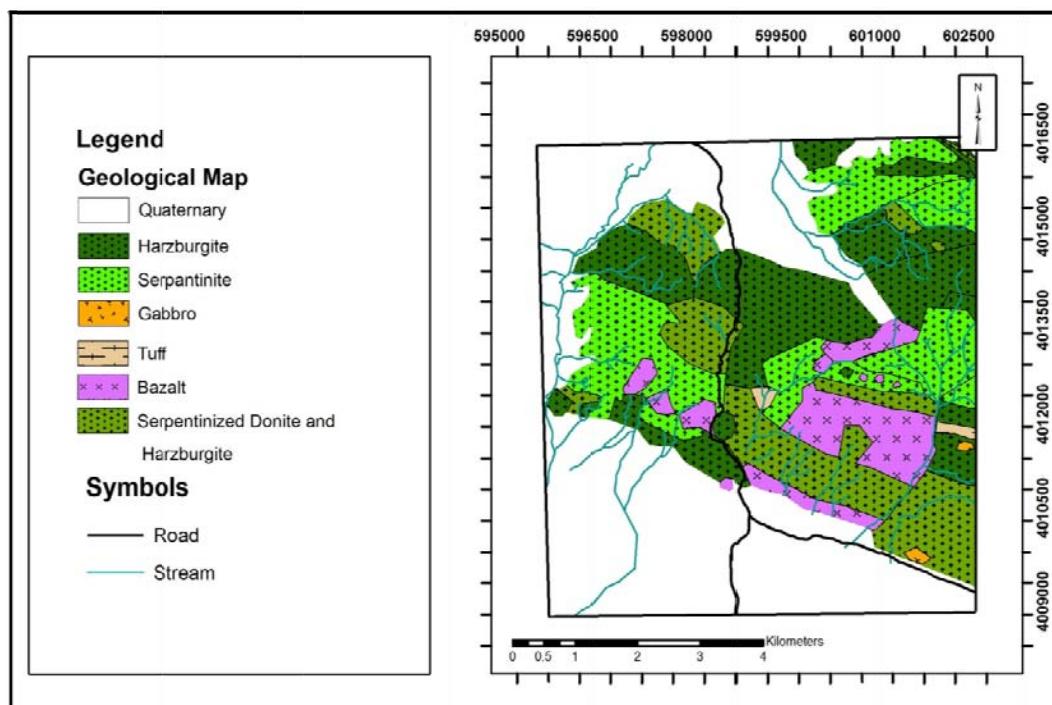
شکل ۲. گابرو با بلورهای پلازیوکلاز (Plag) و بلورهای درشت کلینو پیروکسن (Cpx)

بازالت

این واحد بیشتر در قسمت مرکز و جنوب منطقه با وسعت تقریباً زیاد با توپوگرافی خشن کاملاً مشخص است (شکل ۳). بافت این سنگ دانه ریز است و دارای ۶۰ درصد پلازیوکلاز، ۳۰ درصد ارتوپیروکسن، ۵ کلینو پیروکسن و ۵ درصد هورنبلند است.

دونیت و هارزبورگیت سرپانتینیزه شده

این واحد بیشتر در جنوب-جنوب شرق منطقه رویت شده است. در این سنگ‌ها شدت سرپانتینیزه شدن نسبت به واحد قبلی کمتر است به گونه‌ای که مقداری از کانی‌های اولیه که شامل الیوین و پیروکسن (بیشتر ارتوپیروکسن) است تا حدودی قابل تشخیص می‌باشد. در این سنگ‌ها برونزیت‌ها بافت شیلر از خود نشان می‌دهند. آنتی‌گوریت و لیزاردیت دو نوع سرپانتین غالب در این سنگ‌ها می‌باشد.

شکل ۳. نقشه زمین‌شناسی منطقه چشمہ سیر

روش مطالعه

از اهداف این مطالعه بررسی نتایج ژئوشیمی و کانی سازی مرتبط با افیولیت‌ها و تهیه نقشه‌های مربوطه در مقیاس ۱:۲۵۰۰۰ در منطقه مورد مطالعه است. به همین منظور طی پیمایش‌های صحرایی در منطقه شش نمونه رسوب رودخانه‌ای به منظور مطالعه هاله‌های ثانویه برداشت شد آنالیز این نمونه‌ها به روش AAS برای شش عنصر از جمله Fe, Ni, Co, Mn, Cr، است.

جدول ۱. نتایج آنالیز‌های رسوبات آبراهه‌ای منطقه مورد مطالعه

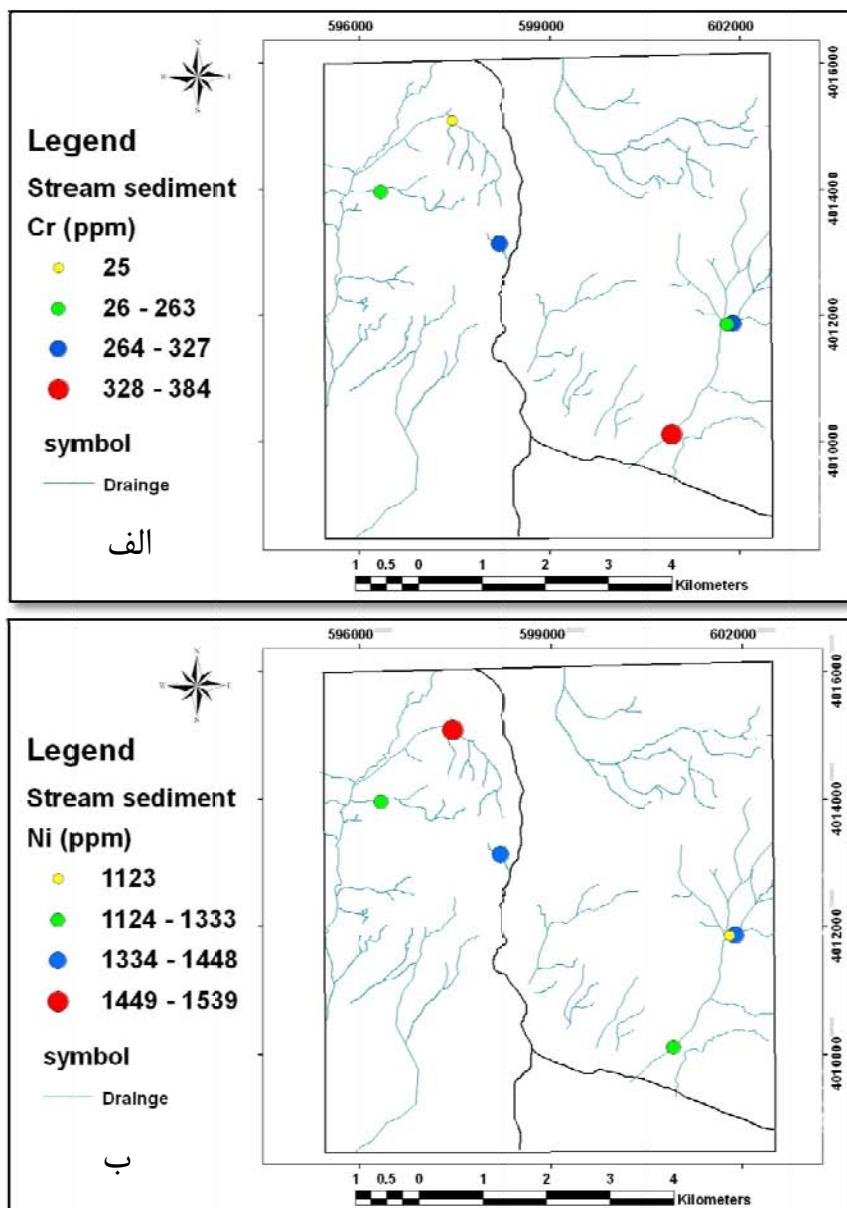
نام نمونه رسوب آبراهه‌ای	Cu (ppm)	Mn (ppm)	Ni (ppm)	Co (ppm)	Fe %
Chr-S-1	28.1	657.7	1255.1	51.4	2.7
Chr-S-2	20.8	681.8	1412.3	59.7	2.9
Chr-S-3	13.1	605.5	1538.7	59.4	2.8
Chr-S-4	19.1	672.5	1448.4	59.8	2.5
Chr-S-5	33.7	643.2	1122.5	52.8	2.8
Chr-S-6	24.2	647.4	1333.2	57.3	3

ژئوشیمی رسوبات رودخانه‌ای

یکی از روش‌های بررسی هاله‌های ژئوشیمیایی ثانویه بررسی رسوبات آبراهه‌ای می‌باشد. در این پژوهه نیز از روش بررسی هاله‌های ثانویه عناصر در رسوبات رودخانه‌ای برای یافتن کانی‌سازی‌های احتمالی در بالا دست منطقه استفاده شده است. با در نظر گرفتن رخمنون توده‌های الترامافیک و استفاده از تصاویر گوگل (با مقیاس ۱:۲۵۰۰۰) نقاط مناسب برای برداشت رسوبات رودخانه‌ای انتخاب شد و سپس طی بازدید صحرایی نمونه‌هایی با وزن تقریبی ۴ تا ۵ کیلوگرم از عمق ۲۰ تا ۳۰ سانتیمتری برداشت شد. رسوبات پس از جمع آوری در آزمایشگاه تا ۸۰ مش (۵/۲۵ فی معادل ۱۷۷/۰۰) غربال شد و سپس تا ۲۰۰ مش برای انجام آنالیز AAS خردایش شد. نتایج تجزیه این رسوبات به شرح زیر می‌باشد. میزان متوسط مس در سنگ‌های الترامافیک ppm ۸۰-۱۰ است. میزان این عنصر در سنگ‌های منطقه حدود ۱۳-۳۴ ppm می‌باشد که یک مقدار عادی را نشان می‌دهد. میزان Cr در سنگ‌های مناطق افیولیتی حدود ۲۰۰۰-۳۵۰۰ ppm است میزان این عنصر در سنگ‌های منطقه حدود ۲۵-۳۸۴ ppm است (شکل ۴.الف). در مورد Mn میزان متوسط در این تیپ سنگ‌ها ppm ۱۳۰۰-۱۰۰۰ است و میزان این عنصر در سنگ‌های منطقه بین ۶۸۸ ppm تا ۶۰۶ ppm متغیر است. میزان Ni در این سنگ‌ها حدود ۱۱۲۳ تا ۱۵۳۹ است (شکل ۴.ب) که با توجه به مقدار این عنصر در سنگ‌های الترامافیک که حدود ۸۰۰-۳۰۰ ppm است یک مقدار عادی می‌باشد. در مورد میزان Co که در مجموعه‌های افیولیتی حدود ۱۲۰-۲۴۰ ppm است این مقدار در سنگ‌های منطقه حدود ۵۱-۶۶ است در نتیجه این عنصر نیز یک مقدار عادی به حساب می‌آید. مقدار آهن نیز حدود ۲/۵-۳/۵ درصد است که یک مقدار عادی در نظر گرفته می‌شود.

نتیجه گیری

مطالعات صورت گرفته در این مقاله به منظور اکتشاف کرومیت در منطقه چشمیه سیر انجام گرفت. به همین منظور و برای پیدا کردن کانی‌سازی کرومیت و سایر عناصر در بالا دست برداشت رسوب رودخانه‌ای صورت گرفت. ولی از آنجا که هیچ کدام از عناصر اندازه‌گیری شده آنومالی از خود نشان نمی‌دهند می‌توان نتیجه گرفت که استفاده از روش ژیوپوشیمی رودخانه‌ای در این منطقه جهت اکتشاف کرومیت مناسب نیست و جهت انجام مطالعات بعدی لازم است که از روش‌های دیگر مثل برداشت نمونه‌های ژئوشیمی سنگی و یا روش‌های ژئوفیزیکی استفاده نمود.

شکل ۴. موقعیت و فراوانی کروم (الف) و نیکل (ب) در رسوبات رودخانه‌ای.

منابع

- اکرمی، مع؛ عسگری، ع. نقشه ۱:۱۰۰۰۰ سلطان آباد، سازمان زمین‌شناسی کشور، تهران.
- 2-Alavi, N., Report presented Tehran Symposium on the Geodynamics of Southwest, Tehrani, Asia (1975).
- 3-Madjidi, H., Geological Survey and Mineral Explorations of Iran. 1/100000 Geological map of Sabzevar, 7562 (2002).
- 4-Shojaat, B., Hassanipak, A.A., Mobasher. K and Ghazi, A. M., Jurnal of Asian Earth Sciences, 1 (2003).
- 5- Alavi Tehrani, N., Geological survey and Mineral Explorations of Iran Re., Geology and Petrology of Sabzevar Ophiolitic Complex (1977).